

Deník Jany z Číny: 48 medailí pro českou výpravu

(dokončení z minulého čísla)

7. den: 19. srpna 2009

Sraz před hotelem je v 8.30. A pak hurá na Den mladých. Samozřejmě se vše protáhlo a od Olympic Hotelu jsme vyjžděli skoro o hodinu později. Náš english-speaking bus byl skvělý. Jeli jsme tam my Češi, Turci a Maďaři. Získala jsem nové přátele a nálada byla hned veselejší. Jeli jsme nejprve autobusem asi čtyřicet minut a dívali se na Zakázané město a šli na náměstí Nebeského klidu.

Potom se pokračovalo do silka muzea, což je výrobní a muzeum hedvábí. Národně nám ukázali a vysvětlili postup výroby hedvábí. Pak nám ukázali výrobky (oblečení, koberce), moc hezké.

Pak nás čekala jízda rikšou. Bylo to zajímavé. Ukázali nám to nejhorší z Pekingů. V této části žijí ti nejchudší. Myslím, že si stěží málokdo u nás dokáže představit „domy“, ve kterých tito lidé bydlí. Bylo to pro nás moc poučné. Prach, nepořádek, ale na druhou stranu měl každý dům zavedenou elektřinu a klimatizaci. Jedním takovým domem nás provedli.

Naše skupina se odebrala k „ptačímu hnízdu“. Dostali jsme vstupenku a prohlídli si stadion, kde se loni odehrávala olympiáda, i zevnitř! Byl to ohromný dojem. Když si představíte, že před rokem tady soutěžili nejlepší světoví sportovci, být právě tu je pro každého z nás opravdu velký zážitek.

Podívali jsme se ještě do místní čajovny

Velká čínská zeď.

dr. Tea. Všichni jsme byli již unavení z celého zážitky naplněného dne. Posadili nás do jedné místnosti a začala přednáška o čajích. Dali nám ochutnat asi čtyři druhy. Pak jsme se přesunuli do čínské restaurace, kde jsme si vyslechli další přednášku o perlách a předvedli nám výrobky – šperky (ceny byly vysoké i na jejich poměry). K večeri nám donesli plno jídel. Různé saláty, rýži, omáčky,

flambovaný ananas, a hlavně pekingskou kachnu. Byla výborná, akorát bez soli, jako ostatně všechno čínské jídlo (hlavně rýže). Seznámila jsem se tam s jednou Afričankou, která byla na mistrovství před dvěma lety v Praze. Bylo to pěkné zakončení dne.

8. den: 20. srpna 2009

Dopoledne jdeme pěšky na prohlídku Chrámu u zvonu. Obezdný soubor jeho staveb působí zvláště, protože kolem něho vede čtyřproudá silnice a stojí vysoké hotely a paneláky.

Opoledne se v tělocvičně koná slavnostní zakončení mistrovství světa spojené s vyhlášením výsledků a rozdělením cen. Někteří naši reprezentanti byli nervózní, protože očekávali medaile. Já patřila mezi ty, co byli v klidu. Ceremoniál byl dlouhý (2,5 hodiny v té samé hale s nefungující klimatizací) a působil zase hodně zmatečně. Powerpointové prezentace byly špatně připravené a nesouhlasily s vyhlášenými kategoriemi a vyhlášenými výsledky. Svoje výsledky jsem si přečetla, až když se mi dostal do ruky arch s jejich konečnou podobou. Moc mě potěšil fakt, že jsem se v obou soutěžích umístila! V opisu textu jsem obsadila 25. místo a v korektuře 16. Opravdu jsem byla spokojená. Naše česká výprava získává celkem 48 medailí, nejvíce ze všech zúčastněných zemí!

Číňané si současně vyhlášovali výsledky vlastních soutěží, takže to bylo všechno až neúnosně dlouhé. Po vyhlášení následoval raut a volná zábava. Během této zábavy začali pořadatelé uklízet židle, rozmontovávat

Náměstí Nebeského klidu.

pokračování ze strany X

stoly a tím nám dávali jasně najevo, že se máme klidit. Přesunuli jsme se tedy do našeho hotelu a ve 24. patře jsme pokračovali v dobré zábavě. Přítom jsme měli nádherný výhled na celý Peking.

9. den: 21. srpna 2009

Poslední dny byly věnovány výletům. Jejich popis necháme na paní profesorce.

Navštívíme: náměstí Nebeského klidu – Tian'anmen Square – největší „Letná“ na světě, která je místo zeleně lemovaná význačnými budovami (ÚV komunistické strany, mauzoleum, muzeum, ...). Konečně vidíme první připomínku maoistických časů – jeden obraz velkého Maa na zdi mauzolea.

Zakázané město – sídlo 24 čínských císařů, které tvoří soubor chrámů s přilehlými budovami (budhové jsou schováni uvnitř ve tmě, nesmí se na ně svítit). Nejvíce nás zaujaly ložnice konkubín a změt uliček a zahrad dýchajících tajemnem a exotikou.

Chrámy nebes – největší z pekingských chrámů obklopený šedivým betonem velkoměsta.

Hutong – skanzen, kde žijí místní lidé způsobem, kterým kdysi žili všichni. Na jednom dvorku, který je zároveň jídelnou, bydlí celá rodina. Má společnou kuchyň a malé oddělené ložničky po obvodu dvorku. Vše

Před ptačím hnízdem (Jana druhá zleva).

působí dojmem, že je to pro panenky. Dnes turistická atrakce. Prašnými uličkami Hutongu projíždíme rikšou. Chtěla jsem řídit, ale když jsem viděla způsob brzdění (nohou o pneumatiku), vzdala jsem to. Dnes jsou vidět ve městě bagry, které dosavadní funkční hutongy srovnávají se zemí a staví místo nich paneláky.

10. den: 22. srpna 2009

Začínáme exkurzi v tradiční čínské manufaktuře na výrobu ozdobných nádob a předmětů z kovu zdobených emaillem a zlatem. Pokračujeme do další manufaktury, kde se opracovávají nefrity, čínské národní kameny, na různé upomínkové předměty. Navštívíme pohřebiště císařů dynastie Ming – rozlehlé údolí, po kterém jsou rozesety hrobky jednotlivých císařů, a výletní den zakončujeme návštěvou Velké čínské zdi, ke které se dostáváme snad tisíci schody tzv. „silnicí vedoucí k nebi“. Nahoře to ale stojí za to. Čínská zeď před námi, Čínská zeď před námi. Dolů sjíždíme tobogánem.

Závěrečné postřehy

slunce není vidět pro smog • škoda olympijského areálu, který není využíván
• krásné děti • všude šedivý beton • velké kontrasty ve všem • milí lidé • ač kávu pěstují, nikde v hospodách ji neprodávají
• chleba pouze sladký • jídlo velmi levné (v obyčejném bufetu kolem 20 Kč) • doprava velmi levná (10 km taxíkem 20 Kč) • organizace MS velmi špatná

Závěrem bych chtěla poděkovat za doprovod paní profesorce Petryšínové, za podporu mé účasti řediteli MOA Jičín p. ing. Jiřímu Tajčovi, za finanční podporu Královéhradeckému kraji, panu Jaroslavovi Zaviačičovi a paní ing. Heleně Matouškové za psychickou podporu a úžasnou možnost podívat se do tak vzdálené a exotické země. Zažila jsem opravdu rozdílné podněbí a docela jinou kulturu, než je ta naše. Mám z cesty a celé soutěže krásné vzpomínky na celý život.

*Jana Hloušková za spolupráce
ing. Evy Petryšínové*

Před závěrečným vyhlášením výsledků.

Pan Jaroslav Zaviačič při slavnostním projevu na mistrovství světa v Číně.